

ایتالوکالوینو

کمدی کپھانی

ترجمه ملاد زکریا

-جهان-

mik
am.com

mikhshanam

سرشناس: کالین، اینالو - ۱۹۸۳ - ۱۵۰۰ م

Calvino, Italo

عنوان و تاریخ پیداوار: کیهان، کیهان، کیهان - کالینو - کالینو - ترجمه‌ی مولاد رازنا

مشخصات نشر: تهران - شرکت سرمه ۱۳۹۷

مشخصات ظاهری: ۱۵۰ ص

شاید: آ - ۱۹۸۴ - ۱۳۶۷

و نسخه‌ی دیگر: دستوری، ایسا

پادشاهی: داستان ایلی

پادشاهی: داستان حاشیه از مدن لکلیسی تخت علوان "The complete cosmiconomics"

به ایسی فرجیانی است

خلاصه: کتاب حاضر در سال‌های مختلف توسط نشران و مترجمان مختلف به چاپ

رسانیده است

موضوع: داستان‌های کوتاه ایتالیانی - قرن ۲۰ - م

موضوع: Short stories, Italian - - 20th century

موضوع: داستان‌های علمی ایتالیانی

موضوع: Science fiction, Italian

شناسنامه‌ی افروزده: رازیه، میلان، ۱۹۸۳، مترجم

ردیفندی کنگره: ZFZ / ZFZT / ZFZT / ZFZ

ردیفندی دیجیتال: ۸۰۷/۹۱۴

نامه‌ی کتاب‌شناسی ملی: ۵۲۲۱۸۱۶

فهرست

۷	به جای مقدمه
۱۲	فاصله‌ی ماه
۲۸	در سپاهنام
۳۹	علامتی در فضای
۴۹	همه در یک نقطه
۵۴	بدون رئگ
۶۰	بازی‌های سریاپان
۷۷	دایی آبری
۸۰	چهقدر شرط‌منندی؟
۹۰	دایناسورها
۱۱۳	شکل فضای
۱۲۲	سال‌های نوری
۱۳۹	ماریچ

به جای مقدمه

ایتالو کالوینو هنگامی که در چهل سالگی نوشتن داستان‌های کمدی‌های کیهانی را آغاز کرد یک دهه از فراگیر شدن شهرتش در ایتالیا می‌گذشت، شهرتی که هم‌زمان بود با انتشار ویکن دوینیم شده، اولین کتاب از رمان‌های خیالی اش که بعد از آن سه گانه‌ی نیاکان مانامیده شدند. آغازگر شهرت بین‌المللی او بیز چاپ ترجمه‌ی انگلیسی بارون درخت‌نشین، دومین کتاب از همین سه گانه بود که در سال ۱۹۵۹ منتشر شد. ترجمه‌ی انگلیسی کمدی‌های کیهانی یک سال پس از انتشار، به عنوان بهترین کتاب ترجمه‌شده‌ی سال، برندۀ‌ی جایزه‌ی ملی کتاب امریکا شد.^۱

چاپ اول کمدی‌های کیهانی در نوامبر ۱۹۶۰ توسط انتشارات ایتالیوی تورین منتشر شد. در زمان انتشار کتاب، کالوینو مصاحبه‌ی زیر را انجام داد که از آن پس با تغییراتی اندک در روزنامه‌های گرانگوئی چاپ شد.

در نسخه‌ای که این جا آمده، مهمترین سؤال و جواب‌های آن مصاحبه انتخاب شده، پاسخ سؤال سوم توضیحی است که تحت عنوان «کالوینو دنیا بش را توضیح می‌دهد»، در مصاحبه با آلفredo دارنیو در روزنامه‌ی ایل جوردنو، شماره‌ی ۲۲، دسامبر ۱۹۶۵ ارائه کرده.

۱. اولین توجیهات و مصاحبه از نسخه‌ی ایتالیان ویرایش مونتاچیوی، گرفته شده و ترجمه‌ی آن را مبنیون کمک دوسنان عزیزم فریانه بهرامی و ماتولی لیاس هستند. م

ممکن است اول دربارهی عنوان کمدمی‌های کیهانی توضیح دهد؟

من با ترکیب دو صفت «کیهانی» و «کمدی» سعی کردم مفاهیم متفاوتی را که برایم اهمیت دارند کنار هم قرار دهم. مردم از کلمه‌ی «کیهانی» بیش از آن که جنبه‌ی «فضایی» آن باشد، تلاشی برای ارتباط با مفهومی کههن‌تر است. انسان‌های نخستین خیلی راحت با مفهوم کیهانی بودن ارتباط برقرار می‌کردند؛ بر عکس، ما برای درک مفاهیم سیار عصی‌نمایی داشتیم. یک صافی و غربال نیاز نداشیم، و کارکرد کمدی در اینجا همین است.

پس کلمه‌ی «کمدی» را هم باید در معنای تعریف آن در تقسیم‌بندی کلامیک فهمید؟
فکر نمی‌کنم، من خیلی ساده به «کمدی» سینمای صامت نگیرم من کردم؛ و همین طور
کمیک یا داستان مصور که در آن یک فهرمان سمبولیک هر برادر موقعیت‌های متفاوتی
قرار می‌گیرد که طرح مشترکی دارند: مثال‌هایی به کامپرسیون رسید که شاید از لحاظ
سبک‌گرایی و دقت فرمی معادل باشند.^۱ من توانم اصل‌اله کنم که خوش و قسم که همزمان
با کتابیم مجموعه کیک‌هایی بیم^۲ به قلم جان هارولد در ایتالیا منتشر شده. نازاره
نمی‌شوم که خواتندگان یک کتاب، دیگری را بخواهند یا این دورا یا هم مقابله کنند.

ایده‌هی اولین داستان‌های مجموعه‌ی کمدی‌های کیهانی کی به ذهن تان رسید؟ نوشتن شان دو سالی طول کشید. این طوری شروع شد: عادت کرده بودم تصاویری را که مثلاً موقع خواندن کتابی در زمینه‌ی کیهان زمینی به ذهنم می‌رسد حفظ کنم؛ یعنی از جایی شروع کنم که با استوارکار تخیلاتی که پرایم آشناز است فاصله داشته باشد. کافی بود به تعداد کافی از این تصاویر جمع کنم تا تعدادی شروع، و دلایلی برای حرکت در اختیار داشته باشم. بعد فقط لازم بود آن‌ها را پروردام.

^۸ کمیتی هایی که با این در پشت خود قرار دارند، کمیک هایی را به ایام «املوون و مل»^۹ ساموئل یکت، جو «انور برونو، لویس آندر»^{۱۰} نقاشی های معاصر در مواردی تلقینی، املوول گانش بروخس و بروش هایی از گریلوبل رادارد «الیتو» کارپوت، «کمیتی های کوهانی»^{۱۱}،

سخت می شود زمان دقیق نگارش یک داستان را تعیین کرد. می شود لحظه‌ی نهایی شدن شروعش را گرفت، که ممکن است خیلی پیش از تکمیل بالای اش باشد. ممکن است بعد از تمام کردن داستان به نظرم برسد که تمام نشده یا داستانی که باید می نوشتم چیز دیگری بود، و دوباره بنویسمش یا با ذهنیتی متفاوت شروع به نوشتن داستانی در کنم و بعد وسط کار اصلاحش کنم، تصحیحی کوچک که ظاهراً تغیر چندانی در آن نمی دهد، اما در واقع داستان جدیدی از آن می سازد. برای نمونه، یکی از اولین داستان هایی که برای این مجموعه نوشتم، علامتی در فضنا، از سال قبل که در مجله‌ی ایل کافه منتشر شد تا زمان انتشار در کتاب حاضر همچنان رویش کار گزین، تازه‌ابن داستانی بود که از همان اول بیش از همه از آن راضی بودم. بارها خواستم از همان چیزی که نوشتم تقليد کنم و داستان‌های دیگری شبیه آن بنویسم، اما نسخت بود. معمولاً تصور بر این است که برای یک نویسنده، تقليد از خود و نکرار خود مساده‌ترین کار و نشانه‌ی تبلی است. در واقع کاملاً بر عکس از کراز خود بهترین روش برای نویسنده است تا بتواند کاری را که کرده درک کند، و تهاراه می‌گزین برای این کار هم تقریب و حذف‌های متوالی است. درک درست این که جهیز کرده بهترین راه برای درک این است که چه کار می خواهد بکند. در نهایت من توکل عم فقط یک داستان بنویسم که از نظر خودم از علامتی در فضنا یک قدم چلو است، و آن ماریچ است، داستانی که از زبان نرم‌تری روایت می شود که در حال ساختن صدفتش است. آن را بارها بازنویسی کردم و دست آخر هم واقعاً تمام نشده من این را مقصدی می بینم که در کمدی‌های کیهانی ممکن داشتم به آن برسم، ولی در عین حال نقطه‌ی شروع هم هست، چون از همین جاست که باید کار را مسر گرفت.^۱

می گویند کمدی‌های کیهانی شکل جدیدی از ادبیات علمی-تخیلی است. درست است؟ نه، به نظرم داستان‌های علمی-تخیلی ساختاری کاملاً متفاوت با داستان‌های من

۱. کارنویه کاریوی این قصه‌ها داده دار و دو سال بعد از انتشار این کتاب داستان‌های دیگری، از این دست را در مجموعه‌ی قصه‌منش روزگرد.

دارند. آن طور که متقدان متعددی اشاره کرده‌اند، داستان‌های علمی - تخیلی به آینده می‌پردازند، درحالی که قصه‌های من بر عکس همه با «افسانه‌ی نخستین» مروکار دارند. اما متن‌های اصلی این است: متن‌های ارتباط متفاوت اطلاعات علمی و خیال پردازی است. [...] خلاصه این که من می‌خواستم از اطلاعات علمی به عنوان یک چاشنی انفعاً را برای فاصله گرفتن از تخیلات معمول و بازنمایی تجربیات روزمره به مشکل تازه استفاده کنم؛ ادبیات علمی - تخیلی به نظر من معمولاً تلاش می‌کند دور دست‌ها و آن‌چه را تخیلش مشکل است به ما نزدیک کند، و سعی می‌کند آبعاد واقع کردن به آن پنهان یا بهره‌حال در افقی از تخیل قرارش دهد که جزء حالات معمول و قابل پذیرش قرار گیرد. نمی‌دانم؛ شاید دارم اشتباه می‌کنم، لازم است دقیق‌تر بگوییم؛ اسم نویسنده با عنوان یک کتاب علمی - تخیلی را بگویید که بشود مقابله کرد چه شباهت‌ها و چه تفاوت‌هایی دارند.

آن‌چه مسلم است در این داستان‌ها از نجوم گیهان‌شناسی، فیزیک نسبیت و نظریه‌ی نکامل الهام گرفته‌اید. این علایق علمی از گنجایش‌هایی گیرند؟

تا جایی که به قصه‌ها مربوط می‌شود، همان‌طور که گفتیم، این حقایق علمی ماده‌ی منجره‌ای هستند که فکر می‌کنند هنگام خواندن، ذهن را از داستان مرنی و داستانی یا مختصات انسانی ~~و می‌برون~~ برتاب کنند. در تجربیات من این‌ها تابه‌حال فقط در بعضی جهات مشخص بیش رفته‌اند که مربوط است به مطالعاتی که به هر دلیل در آن دوره ~~دست‌نمای~~ به نظرم باشون - چه می‌دانم - فیزیک کواتومی با زیستیک یا هندسه‌ی تأثیلیستی هم منشد به همین روش تیجه گرفت. خلاصه با هر متن نظری بالآخره من ~~شود~~ این کار را کرد، چه ریاضی باشد چه فلسفی، اما در این رابطه باید بگوییم که دوست ندارم مواد مطالعاتی ام را برای «الهام گرفتن» انتخاب کنم. نه، من برای رفع کنجدکاری ام می‌خواهم، پراکنده - مثل همه‌ی کسانی که در یک حوزه‌ی مطالعاتی تخصصی کار نمی‌کنند، و فکر می‌کنم همین طور مثل مطالعات غیرتخصصی متخصصان - اغلب از یک شاخه به شاخه‌ی دیگر می‌برم؛ اما تا وقتی

علاقه‌ام به مثلاً نجوم پابرجاست، کتاب‌هایی راجع به نجوم می‌خوانم؛ چون نجوم برایم جالب است، نه برای این‌که قصد دارم در داستانی که می‌نویسم از آن استفاده کنم. داستان‌ها خود به خود و مطابق با یک جست‌وجوی درونی شکل می‌گیرند که می‌تواند با این علایق بیرونی همزمان شود.

از صحبت‌های شما تیجه می‌گیرم که چندان تفاوتی میان این دوره‌ی کاری خود و دوره‌ی
گذشته نمی‌بینید. به نظر شما ارتباط‌کمی‌های که بهانی با کتاب‌های دیگران را چیست؟
فکر می‌کنم این داستان‌ها همان مسیر رمان‌های خیالی‌ام را ادامه می‌دهند، اما ممکن‌
نهین. این‌جا همچنین متوجه شده‌ام که داستان‌هایی را دوست دارم که در آن‌ها عدم
در مقابل وجود، خلاً‌یارقت در پرایپری و غلطت، و معکوس در مقابل مستقیم
قرار می‌گیرد. در رمان‌های خیالی‌ام هرگز این تجربه را نداشت‌ام، حتی در شوالیعی
ناموجود که این مسئله بیش از بقیه در آن نمود دارد؛ اما از این دیدگاه مجرد، هنرمند و
غلطت‌منجانه، می‌شود این‌ها را ادامه‌ی اولین داستان‌های جنگی من هم به شمار آورد
که بیست سال پیش به نظر می‌رسید پرچم‌دار تورنالیسم هستند، که شاخص‌ترین مشان
کلاح آخر همه می‌رسد است؛ و همین طور از داستان‌هایی که ده سال پیش نوشتم:
مثلاً از ماجراهای یک عینکی، می‌شود چنین خواستش داشت. خلاصه همیشه این طوری
است که هر چه بیش تر تغییرش می‌دهم، بیش تر همان است که بوده؛ و این مسئله،
به خصوص وقتی بعد از آن پی‌بری، سیار رضایت‌بخش است.